

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Heleny Liškové a soudců JUDr. Hany Čvančarové a JUDr. Ivana Kratochvíla ve věci výkonu rozhodnutí oprávněného: **Mgr. Bc. Jakub Michálek**, bytem Zenklova 841/193, 182 00 Praha 8, proti povinnému: **Česká republika – Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví**, se sídlem Biskupský dvůr 1148/5, 110 00 Praha 1-Nové Město, **k vymožení nepeněžitého plnění**, k odvolání účastníků proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1, č.j. 34 E 3/2016-35, 34 E 3/2016-64 a 34 E 3/2016-50,

t a k t o :

- I. Usnesení soudu I. stupně ze dne 5.4.2016, č.j. 34E 3/2016-35 a usnesení téhož soudu ze dne 6.6.2016, č.j. 34 E 3/2016-64 se **z r u š u j í** a odvolací řízení se ve vztahu k těmto usnesením **zastavují**.
- II. Usnesení č.j. 34 E 3/2016-50 ze dne 5.10.2016 se ve výroku II. **m ě n í** tak, že povinný je povinen zaplatit oprávněnému náklady tohoto řízení celkem ve výši 1.200,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í

Oběma výše uvedenými prvními usneseními (bod I.) byla uložena povinnému vždy pokuta ve výši 100.000,- Kč s ohledem na nesplnění povinností v rámci nařízeného výkonu rozhodnutí. Proti těmto usnesením podal vždy povinný včasné odvolání s podrobnou námitkou jejich nesprávnosti.

Usnesením ze dne 5.10.2016, č.j. 34 E 3/2016-50 soud zastavil v řízení – zřetelně zastavil řízení o výkon rozhodnutí ukládáním pokut, protože takovýto procesní návrh uplatnil nejenom povinný, ale rovněž oprávněný uvedl ve svém podání ze dne 28.6.2016, že strany sporu dosáhly po vzájemném jednání dohody spočívající v tom, že povinný poskytl dne 27.7.2016 požadované informace v elektronické podobě oprávněnému a přislíbil iniciovat zpřístupnění dílčích souborů technických norem k jednání s mezinárodními organizacemi a uhradit náklady výkonu rozhodnutí. Soud proto rozhodl ve smyslu ust. § 96 odst. 1 o.s.ř. a § 96 odst. 2 o.s.ř. a řízení zastavil. Tento výrok nebyl napaden odvoláním žádného z účastníků. Odvoláním napadl výrok II., a to pouze oprávněný, tímto výrokem bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Oprávněný namítal, že se s tímto rozhodnutím nemůže ztotožnit, upozornil na ust. § 146 odst. 2 o.s.ř.,

podle kterého platí, že byl-li pro chování povinného vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení povinný. Zdůraznil, že navrhl zastavení na základě toho, že mezi stranami došlo k dohodě včetně toho, že žalovaný ponese náklady. Je tedy splněna i podmínka tohoto ustanovení, neboť oprávněný podal návrh důvodně; vzal ho zpět až poté, co povinný během exekuce dodatečně plnil, a proto má nárok na náhradu nákladů řízení. Navrhl proto, aby odvolací soud v tomto výroku II. rozhodnutí exekučního soudu změnil, případně i zrušil a přiznal oprávněnému náhradu nákladů řízení.

Odvolací soud přezkoumal napadená rozhodnutí včetně řízení, která jejich jednání předcházela, postupem dle ust. § 212 a § 212a o.s.ř., aniž by nařizoval jednání ve smyslu ust. § 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř. Z obsahu spisu je zřejmé, že ačkoliv došlo k rozhodnutí o nařízení výkonu rozhodnutí ukládání pokut prvními dvěma usneseními vždy v částce 100.000,- Kč, tato usnesení nejsou pravomocná, protože byla napadena odvoláním povinného a s ohledem na to, že řízení o výkonu rozhodnutí bylo zastaveno usnesením ze dne 5.10.2016, pod č.j. 34 E 3/2016-50, odvolací soud postupoval tak, že tato usnesení zrušil a řízení ohledně odvolání proti těmto usnesením zastavil. A to především s ohledem na to, že výrok o zastavení řízení o výkonu rozhodnutí nabyl právní moci dne 22.10.2016. Za této situace již nemůže být ve výkonu rozhodnutí pokračováno.

Odvolací soud proto věcně rozhodoval pouze o odvolání do výroku II. usnesení ze dne 5.10.2016, č.j. 34 E 3/2016-50, kterým bylo rozhodnuto soudem I. stupně tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Odvolací argumentace oprávněného ohledně tohoto výroku je naprosto správná, i když se u výkonu rozhodnutí vychází z ust. § 271, podle kterého platí, dojde-li k zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí, rozhodne soud o náhradě nákladů, které účastníkům provádění výkonu rozhodnutí vznikly podle toho, z jakého důvodu k zastavení výkonu rozhodnutí došlo. Může také zrušit dosud vydaná rozhodnutí o nákladech výkonu, příp. uložit oprávněnému, aby vrátil, co mu povinný na nákladech výkonu rozhodnutí zaplatil. V tomto případě je zřejmé, že teprve po nařízení výkonu rozhodnutí povinný uspokojil požadavky oprávněného z vykonávaného titulu, a proto má oprávněný právo na náhradu nákladů, které vynaložil. Protože nebyl zastoupen advokátem, vychází z ust. § 151 odst. 3 a dále vyhl.č. 254/2015 Sb., a to zejména ust. § 1 odst. 3 a § 2 odst. 3, když výše paušální náhrady pro účely ust. § 151 odst. 3 činí 300,- Kč za každý úkon. Odvolací soud vyzval přípisem ze dne 2. ledna 2017 oprávněného, aby vyčíslil výše nákladů tohoto vykonávacího řízení, jestliže požaduje jejich náhradu a příp. to doložil výši hotových výdajů nebo počtu úkonů, a to ve lhůtě 1 týdne. Tato výzva byla doručena oprávněnému dne 3.1.2017, ale oprávněný na to nereagoval. Odvolací soud proto rozhodoval podle obsahu spisu a přiznal mu náhradu za 4 úkony, tj. podání návrhu, dalšího návrhu na opakované uložení pokuty (č.l. 1 a 30), dále odvolání (na č.l. 53) a návrhu na zastavení úkonu rozhodnutí o splnění uložené povinnosti (na č.l. 75). Čtyři úkony po 300,- Kč celkem činí 1.200,- Kč, které uložil k zaplacení povinnému.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** přípustné.

V Praze dne 1. února 2017

JUDr. Helena Lišková v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Ettlerová Anna